

תשנ"ד

תוכנית החג

יום די 15.9.93 ערב ראש השנה

ארוחה חגיגית

בחדר האוכל

התכנסות - בשעה 19.00

תחילת הסעודה - " 19.15

יום ה' בבוקר - תפילות במועדון -

(לגבי שעת תחילת התפילות - ראה לוח המועדות)

יום ה' בערב - בשעה 21.00

במועדון

ערב זמר "בין קיץ לסתיו"

מוזמנים: האוהבים לשיר ולזמר

והאוהבים לנגן, עם כלי נגינתם

שנה אובה ולהת'

תמר המאירי

שושי קרופרו

דליה בוסקילה

חזל טוב... חזל טוב

ימי הולדת

19.9 אילנה דוז

20.9 שאולה אלמן
בבלי בן-חיים

21.9 ירון סינה

22.9 גבי חנה פרנק
מיטל כץ (נכדה י. מנג'י)
אלדד ליפשיץ (נכד)

23.9 קדן ליפא (נכדה אפשטיין)

24.9 קני וויטהם
אנדדו סימונס

25.9 גל לוי

נ' נ' שאולין

22.9 שולמית וג'וני פרנק
שרה ודוד דיבולט

איחולי החלמה שלמה ומהירה
ל נ ד ב ס ל ע
שעובר השבוע ניתוח השתלה
באר"ב.
(הכתובת אצל מינה)

תודה ענקית לאילנה - רכזת ועדת חתונות, שתמיד הפתיעה ברעיונות מקוריים, רעיונות אסתטיים. תודה גם לכל צוותה.
תודה לבנות כיתת ה"יובל" ונספחיהן, שאירגנו והפיקו את הארוע כולו. הלכתם על זה בגדול, תודה רבה!!
תודה לאנג'י וראובן (השפים), על האוכל המשובח.
תודה לכל מי שהופיע ותרם להצלחה של ערב החתונה - ההופעות היו גדולות, ממש חיממתם לנו את הלב!
תודה לצלמים - קורין, אסף ויונתן.
תודה לכל מי שבא לברך ולעודד אותנו. את החתונה הזאת, לא נשכח!!

תודה מכל הלב
מיכל ורובי

מה נשמע ?

מה נשמע שונה במקצת

א. מפני ששבוע-העבודה התקצר הפעם, ולא הספקנו לאסוף את המכסה הדרושה...

ב. מה כבר יכול להישמע בכפר, ויאפיל או אפילו ישווה למראות ולקולות שהגיעו אלינו בקו ישיר שלשום בשעה 17:00 (זמננו), בישבנו בכורסה בבית?

האם רעדה העט בידו של פרס? מה חשב יאסר ערפאת בהושיטו ידו לאויבו בנפשו? זאת לא נידע.

אני מניחה שקדקורי הבטן של ראש-ממשלתנו הם מנת חלקו של כל אחד ואחת מאיתנו - גם התומך הנלהב ביותר של "שלום-עכשיו". ונכון הדבר במיוחד לגבינו - אם וכשיגיע השלב של "שטחים תמורת שלום" בגזרה הצפונית/מזרחית.

כשעמד מטוסו של סאדאת לנחות בנתב"ג לפני 16 שנים, לא ישבנו בקצה הכורסה בנשימה עצורה, פן יתפוצץ מטוסו על המסלול, או שיצאו ממנו אנשי קומנדו עם טילי קרקע/קרקע שלופים? ולמרות המחיר היקר ששילם המנהיג המצרי, ולמרות השלום "הקר" - לא נהרג מאז אף חייל בגבולנו המשותף.

אין להשוות בין אויב לאויב - והדברים ידועים וסבוכים. לא נצטרף אל ריקודי הדבקה של נושאי דגלי אש"ף ביריחו, אבל למרות הכל, נפתח עידן חדש - נושבות רוחות אחרות.

נאחל הצלחה לשלום החלקי, המהוסס, הבעייתי.

שנת שלום לכולנו
ולכל עם ישראל
המערכת

ואיחולים לשותפתי אילנה ר', שעברה בהצלחה קורס מזכירות סוג 1 בתל-חי. עכשיו היא באמת יכולה להדפיס את "דברי".

סיפור של מספרים

למעשה הלכתי לארכיון לחפש חומר על "איך חגגנו את החג בימים 'הטובים' ההם. מצאתי את יצחק ע. טרוד על עדכון רשימות ה'זמניים' שעבדו בקבוצות שונות בכפרנו. "נו - נחשי כמה זמניים (ששהו יותר מחודש) עברו כאן במשך השנים" הוא אומר. תקעתי ניחוש פרוע: "אלפיים?" "את לא מגזימה קצת?" הוא קורץ. "במשך 45 השנים של קיומנו שהו כאן 2,600 זמניים כאלה."

אלפיים ש מאות -

אתם יודעים מה זה? יכולנו להגיע לגודל של טובה ב' בערך... אז איך, בכל זאת? בקשר לטיב הקבוצות, אולי בפעם אחרת, אבל רשימת השמות בלבד תעלה חיוכים (או קללות) על פני חברים מסויימים:

- 8 קבוצות SIK (Summer In Kibbutz)
- 5 קבוצות BRIDGE
- 3 קבוצות PROJECT
- 3 קבוצות GAP
- 6 קבוצות "תפוז"
- 7 "שנות הכשרה"
- 3 חברות נוער
- 8 מחלקות נח"ל (כשהיינו קיבוץ ספר...)
- 11 גרעינים (מספר זה בקושי יכולתי לעכל - המערכת)
- 13 קבוצות תלמידי ב"ס מחו"ל
- 14 קבוצות סטודנטים לקטיף

תוסיפו לזה מכון למדריכי חו"ל, הכשרה מקצועית, חיילים מאומצים, ולאחרונה - 'בית ראשון' במולדת' שבשקט ובצנעה עברו בו כבר 82 נפשות. כל אלה, בלי לקחת בחשבון 1,700 תלמידי אולפן, המופיעים במקום אחר, ועוד 3,000 "אורחים עובדים" שהגיעו כבודדים, סה"כ כללי - 7,300 נפש.

מה הפלא שלפעמים אנחנו מרגישים שאנחנו חיים בתחנת רכבת....

כל הנתונים נשאבו מ'ספר התושבים', שנפתח בשנת 1946 ושבו מולאו עד היום 8,755 שורות. במספר המדהים הזה של זמניים כלולים כאלף חבר'ה שחזרו לקיבוץ לתקופה שנייה ושלישית של שהות...

שנת הכנסת אורחים פוריה -
אנגה

נ.ב. את כל קטני האמונה מזמין יצחק לארכיון לבדוק במו עיניהם את הרשימות אצלו.

ח' תשרי תשכ"ו (1975) גב' רוז מסר

נר
עפרון

פעם תגגנו -

... והתלבטנו (קטעים מהארכיון - ללא תיקונים)

1964

... כל שנה מלוות ההכנות ל"ימים הנוראים" בהתלבטויות רבות בקשר לתוכן וצורה. השנה לא היתה שונה משנים קודמות מבחינה זאת, על אחת כמה וכמה כשלא קיימת ועדת תרבות מסודרת זה כמה חדשים.

רצינו להמשיך במסורת של ארוחה חגיגית משותפת ויחד עם זאת לחדש במשהו את המשך התכנית לערב ראש השנה. והנה פתרוננו לבעיה.

את הארוחה נקדים כרגיל בטקס קצר. בסיום הארוחה יעבר כל הקהל ל"אולם העמודים" שמתחת לחדר האוכל ושם ישתתף ב"עיתון חי".

הקטעים לעיתון זה ייכתבו על ידי כל שכבות החברה - חברים, ילדים וחיילים - ואנחנו מקווים שהוא ישקף את חיי המשק על כל צדדיו.

אנו מקווים גם שבמרכז התכנית תהיה הופעת הבכורה של תזמורת החברים.*

... בכדי לאפשר סידור מקומות ישיבה לכלם, כל הילדים (כולל כיתת עופר) מתבקשים לשבת על המחצלות...

* היה פעם דבר כזה... (המערכת)

1968

ראש השנה קרב ובא.

מנסיון השנים שעברו למדנו כי הדרך בה חגגנו את הערב הראשון של החג - לא היתה מוצלחת ביותר. השנה ברצוננו לשנות מעט מן הנוהג ואנו מקווים כי התוצאה תהיה טובה ותאפשר לחברים כולם לשמח ולקבל את פני השנה החדשה בהנאה.

השוני העיקרי יהיה בכך שהשנה נתחיל בטקס ובארוחה בשעה מוקדמת יותר. הדבר יאפשר לנו לגמור מוקדם, להספיק לפנות את השולחנות במועד ולחוג את חלקו השני של הערב בצורת מסיבה. הטקס יתקיים לפני ארוחת הערב, יהיה קצר וישותפו בו ילדי הפעוטונים הנוהגים לאכול עם הוריהם בחדר האוכל. הורי הפעוטים מתבקשים לשמור עליהם ולדאוג לכל ידעישו ויטיילו בין השולחנות.

...השתתפות ילדים:

בארוחה: מהפעוטונים ומעלה.

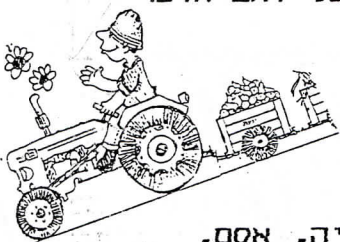
בחלקו השני של הערב: מכתת דרור ומעלה.

כתות סנונית ודרור עוזבים ב-11:30 - (והם אז בני 11-13 - המערכת)

1969

מאחר ומספר חברים הביעו התנגדותם לשעות המוקדמות של הטקס, ברצוננו להסביר כי חשבנו על אפשרויות שונות אולם שוב ושוב ראינו כי כל שעה שתקבע - תהיה בלתי נוחה לשכבה מסוימת של הקהל, בגלל הארוחה עם ילדיהם הקטנים או האשכבה בזמן שיאפשר להורים להשתתף במסיבה. ברור שגם הפעם יימצאו מספר הורים שאין השעה נוחה להם. אנו מבקשים מראש את סליחתם ומקווים שיקבלו את הקשיים ברוח טובה למען הציבור כולו.

...בקשתנו שטוחה לפני הורי הפעוטים: אנא נסו לשמור על השקט. ואם הדבר בלתי אפשרי - צאו החוצה עם הילד מיד בהחילו להרעיש.

וב-1981 - חידוש מעניין

א' בתשרי - יום ראשון לחג:

17.30 - 16.30 סיוור בענפי השרות

המסלול: חדר בניין חדש, ממלכת ג'ים, אנסטלציה, מכבסה, נגריה, אסם,

מוסך ומסגריה. כיבוד מובטח.

1993 - נאחל לכולנו שנמשיך להתלבט ולחגוג!!

העורכת ביקשה שאכתוב

"משהו מעודד" לקראת

ראש השנה. נדמה לי

שכתבה זו, שהופיעה

בעיתון "דבר" ביום ב',

6.9.93, צריכה לשכנע

את דור הוותיקים שלא

הגיעה השעה לפלות את

נעלי העבודה ולהשאיר

את השטח לצעירים.

שנה טובה

אריק א.

700,000 גמלאים עשויים להיות הלזו בחברתנו. הם עשויים לשמש מופת לאורח-חיים ובמערכות בחירות הם עשויים לקבוע את תוצאת המאבק

דפאל בש

בשלב הנוכחי, בדרך לשלום, יש לעשות כל מה שאפשר ומותר כדי להתקרב אל השלום המיוחל, תוך כדי שמירה על ערכי תנועתנו ומעמדה הציבורי והפוליטי. המאבק בין תנועת העבודה והליכוד במדינה אינו על השלטון בלבד, כי אם על מהות המדינה ודמותה ועל גורל הציונות המתבצעת. אל לנו להיות מאבדי עצמנו לדעת כהוגים, כיוצרים וכמגשימים. אסור לנו להפוך גם ל"משוחחי עצמנו לדעת".

בשעתו היינו מהפכנים. עתה אנו גימלאים. כגימלאים לא זנחנו את זירת ההתגוששות הרעיונית והציבורית. הבעיה העומדת לפנינו הגימלאים – אלה שנשארו בבתייהם ובעריהם, ואף אלה שחיים בבתי-אבות של "משען" – היא להיות מהפכן בגימלאות או גימלאי מהפכן. אני מעדיף להיות גימלאי מהפכן, איש תנועה שאינו נרתע מלחצים, שקובע עמדתו במבחנים החברתיים והממלכתיים מתוך חופש בחירה, אדם חופשי בחברה חופשית, זקוף-קומה ונאבק על דמות החברה. איש פעיל, מפעיל, חרוץ. כדאדם שאינו מאבד נעוריו במובן הנפשי.

לא ניתן לעשות ספוקלציות עם האידיאות של תנועת העבודה. נאמץ ללבנו את התפילה שכוחה יפה לא בלבד בראש השנה וביום הכיפורים, כי אם כל ימות השנה: "זטהר לבנו לעבדך באמת". לעבדך – ממש לעבדך, כל עבודה, בכל תחומי החיים. לעבדך – להאמץ, לשרת את התנועה, לאמץ ייעוריה ולחתור למחוז חפץ, שהוא הציונות המתקיימת והמתגשמת.

כל ניפול ברוחנו שזקנים אנחנו. כי מי הוא זקן? "זקן זה שקנה חוכמה" נאמר במסכת קידושין. "איהו חכמז" הלומד מכל אדם, אפילו מן הקטנים" (פרקי אבות). על כן: נישא בגאון את זקנתנו, נלמד מכל אדם ולא ניכנע ככל האפשר לתהליכי הזיקנה הביולוגיים. עתה היא שעתה של האמירה הזאת: לא מוקדם מדי ולא מוגזם מדי. והיא תנחה אותנו לקראת שנה טובה.

תנועתנו נתונה עכשיו במבחן היסטורי אמיתי. היא עצמה כמין מבחנה לזרמים וזרמי-זרמים בתוך החברה הישראלית, הנאבכת על עתידה ועל גורל המדינה.

בתקופה כזו, כאשר עינינו צופות לשלום ומאמצינו המדיניים והחברתיים מכוונים להשגת השלום, יש לחזור בתשובה תנועתית-רעיונית. בתקופה כזו יש להשעין את התנועה על תורת-חיים אידיאולוגית ומעשית: אידיאולוגיה שמזינה את המעשה, ומעשה שמצדיק את האידיאולוגיה. דברים אלה יש להפנות בעיקר אל דור הביניים, שבררך כלל מפנה גבו לאידיאולוגיה.

על הגימלאים לראות נכונה את מקומם בחברה הישראלית. אכן, אנו דור שמפנה מקומו, שחבריו ברובם נחים כבר בעולם האמת; אבל המעשה שעשינו ומסירות הנפש שגילינו בשנות דור אינם יכולים להיות הפקר ל"מורדניסטים", שמזדנבים בעקבות ההיסטוריה ואינם מפלסים לה דרך ותקווה. אמת, את הנעורים אין אנו מסוגלים להחזיר לעצמנו, לדור ההולך, אך על התבונה הקולקטיבית אנו יכולים לשמור. לשמור משמע לקיים, לפתח, ליצור. לא לחיות על זכרונות בלבד, אלא לחיות את הזכרונות כמניע למעשים בהווה, ליצירה מתחדשת, ליוזמה פורצת. אין אלה מלים בעלמא. עלינו להתרפק על ערכים ולא להתפרק מהם! להמשיך ולהיות נושאי דבר התנועה, דבר תורתה ודבר המעשה שלה, ולזכור: איננו בני חסות, 700,000 גימלאים עשויים להיות הלזו בחברתנו – הם עשויים לשמש מופת לאורח-חיים ובמערכות בחירות הם עשויים לקבוע את תוצאת המאבק. החלוצים-המגשימים עשו את הבלתי-אפשרי. הם הקימו מהינה. הם חיזקו אותה וחיילו אותה. הם עמדו בשער כאנשי מגן, כבוני ארץ, כמפתחי חקלאות ותעשייה, כמעצבי דמות החברה והאדם. הם הגשימו את הציונות.

נאסר הספריה

עם פרוס השנה החדשה, צוות חברי שירותי הספריה מאחל לכל בית כפר-הנשיא שנה טובה, ונוכחות בקהל קוראינו.

עברנו שנה נוספת, בה (לפי סיכומי שנת 1992), שאלו חברים ותושבים, כ-9,000 ספרים: מהם כ-7,000 ספרים בשפה האנגלית, והיתר בשפה העברית. קיימת ירידה במספר הקוראים, במיוחד בילידי הארץ ששפת אימם היא עברית, לעומת התמדה קבועה של החוג של נאמני הקריאה באנגלית. דבר זה מאד מדאיג, משום שבאין תודעה של קריאה - הן להנאה והן להרחבת הדעת, נשארים ללא אופקים רחבים, וחסרי הרגלים בקריאה כמקור תרבותי ראשוני. התלות הגוברת בצפייה בטלוויזיה ובוידאו, שנותנת "אינסטנט" התרשמות, שהיא גם חולפת מיד, ושטחית על פי רוב, גרמה לתופעה הנ"ל, ואני חייב לפנות קודם כל להורים, על מנת לקיים מסורת של קריאה בבית, שבעקבותיה ילכו הצעירים באופן טבעי.

עובדים בספריה, דבי, נטע, הרי בדג, וג'ק כרבוק. שלושת האחרונים עוסקים בכריכה ותיקוני ספרים ודבי בעבודת המיחשוב. מיחשוב הספריה, בו אנו החלוצים בתנועה הקיבוצית, הן באזור הגליל-העליון והן בארץ בכלל, התעכב במשך תקופה ארוכה מאד, מפני שכוח האדם שעסק בנושא, היה מזדמן ועובד באופן חלקי מאד. אנו עובדים עכשיו לקראת סיום הפעולה, ורואים סוף סוף אור בקצה המנהרה. יש לקוות שבעתיד הלא רחוק, הספריה תעבור לשיטת עבודה ממוחשבת, כיאה לסוף המאה ה-20.

עבודות התיקונים והכריכה, המבוצעות על ידי חברינו, מכסות כספית את ההוצאות עבור החומרים הדרושים. עבודות אלו נעשות עבור הענפים השונים והחברים. העבודות שמבוצעות עבור גורמי חוץ, בית הספר באילת-השחר ועוד, מותירות רווח כספי, מעבר להוצאות עבור החומרים הדרושים, וזאת עבודה שמבוצעת על ידי נטע.

המקורות הכספיים של הספריה הם:

א. תקציב הקיבוץ, שקוצץ בשנת תשנ"ג ומהווה מקור צנוע מאד, ביחס לדרישה המתמדת לספרים חדשים.

ב. הקצבה של המועצה האזורית ג"ע (סל השירותים) שבוטלה לחלוטין ובאופן שרירותי לגמרי, עבור שנת תשנ"ג, והקצבה קטנה שמחולקת לכל הספריות הציבוריות בארץ על ידי מרכז ההדדקה לספריות, במשרד החינוך. יש ולעיתים רחוקות מאד, מתקבלת תרומה ממבקרים שמעריכים את שירותי הספריה, אבל בסך הכל, האמצעים הכספיים העומדים לרשותנו דלים, ובכל זאת, אנו משתדלים לתת לציבור שירות טוב ויעיל, למרות המגבלות הנ"ל. חסר בספריה מקום, לעבור בין השורות בנוחיות, וגם שטח של ישיבה, לשם עיון בספרים, אבל הבעיות האלו יכולות לבוא על פתרון דק כאשר יוקצבו הכספים הדרושים להפיכת המבנה הקיים, שמזמן אינו עונה על הצרכים, לבניית ספריה הראויה לשמה.

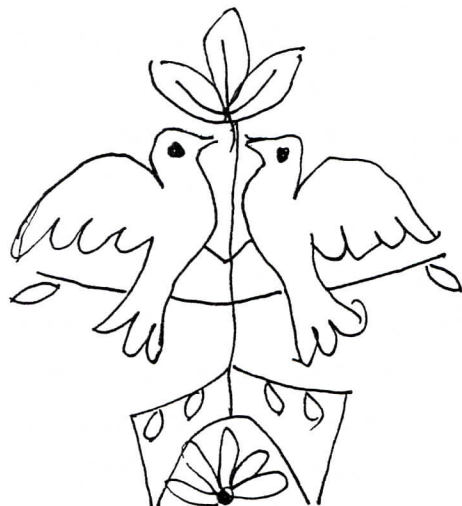
נושא נוסף שיש לתת עליו את הדעת, הוא בכך שפרט למוסר דו"ח זה אין לנו חבר או חברים בעלי מקצוע - קרי שעברו קורס מקצועי לספרנות. קורס כזה, מטעם התנועה הקיבוצית, מתקיים כל שנה, יום אחד בשבוע, ומהווה שלב אי-בלימודי הספרנות, והוא חיוני לתיפקוד נכון ומקצועי של הספריה. אסיים את הרשימה, כמו שהוחל בה, באיחולי שנה טובה לכולנו - ולהתראות בספריה. הערה אחרונה: חברים המעוניינים בקניית ספרים, בעברית או באנגלית, יכולים לפנות אלי בדיון. אפשר להשיג אותם, דרכי, בהנחה טובה.

הספריה

רק בנוי

(דיאיון עם רוני גוטער)

כבר זמן מה התכוונו להיפגש וסוף סוף, השבוע, התקיים המפגש, בדומה לעוד פגישות גורליות....

* רוני, כמה זמן אתה מרכז כבר את הענף?

- בערך שנה ורבע.

* מי הם שאר העובדים והאם הם קבועים?

- מיקי ג' עובד כבר כמעט שנה.

מורדי התחיל יחד איתי.

איריס.

קרול לופוב - כשהיא פנויה מעיסוקיה הרבים.

עדי שוורץ (מתגייס עוד מעט)

יותם עמית (כנ"ל)

אייל כץ (יוצא לשנת שירות)

* אני רואה שמחצית הצוות שלך פורש בקרוב. מה יהיה? אתה תקבל זמניים?

- "אני מקווה שנמצא פתרון - תמיד מסתדרים בסוף. קשה לי עם זמניים.

היעילות שלהם נמוכה והתפוקה 50% מעובדים אחרים. פשוט צריכים לעבוד

שוב על השטח בו עבדו. לפעמים מורדי לוקח קבוצה מאורגנת ליום/יומיים,

אבל זה לא פתרון."

* כמה עובדים "מגיעים לך?"

- "לפי התק"ם אדם אחד על כל 50 דונם. והמחנה שלנו, מגדר לגדר, משתרע על

350 ד'."

* רוני, איפה למדת?

- "לא למדתי באופן פורמלי. מאז שהייתי ילד, עבדתי בחקלאות בפלחה. (כן

גם גיבון זה חקלאות). - גם כאן וגם לתקופה ברמות נפתלי. אחר כך עבדתי

אצל סטף ורטהיימר גם בתפן וגם בנהריה. ואחר כך בעיריית מגדל-העמק.

משם אולי למדתי מה זה לעצב שטח פורח. אצל סטף ורטהיימר, ב"להבי-ישקר"

קרה לפעמים, שהיה צריך להגיע קניין חשוב - וסטף היה אומר "לא חשוב

לי איך תעשה את זה, אבל מחר כשיבוא הקניין, השטח יהיה פורח!"

ברוב הקיבוצים, עד עצם היום הזה, השיטה היא - לארגן שטח, לשתול, ולא

לחזור לאותו שטח (מלבד עישוב והשקיה, כמובן). אני אוהב לחזור לאותו

שטח מאה פעם, לעצב שייראה כמו שאני רוצה. נכון. זה דורש יותר עבודה,

יותר עישוב - אולי גם קצת יותר מים. אבל בינתיים, אני עומד במכסה,

שמקציב לי יוסי כהן, האחראי על תיקצוב המים במשק.

המשך בעמ' 10

המשך - -

* אבל תספיקו לתחזק את כל הערוגות הנהדרות?
- "אני לא יודע... אם רוצים, תמיד מסתדרים. איריס האחראית על סביבת
חדר-האוכל. שאר הצוות עובד בפרוייקטים השונים, כולל פתיחת מים, עישוב
וכו'. מיכי ג' אחראי על הכיסוחים."

* מה התכניות לעתיד? -
- "התחלנו בעזרת מענק מקרן משקי-עזר והקצבה מהמועצה בשתילת מדשאות
באתר הקרוואנים, עם מערכת מים, ונדאג לגינון בעתיד.
גם בסביבת בתי הנעורים, אנחנו רוצים להניח מערכות מים ולתכנן את
השטח. מאז שאני גרתי שם (היינו הכיתה הראשונה) לא נעשה שם כלום. מלבד
מדרכות שלא היו בתקופתנו. אבל יש כאן בעיה של תקציב. ואם לא נתחיל
העונה, ניתן לשכונה עדיפות לפחות בשנה הבאה.
אנחנו גם מתכוונים להוסיף POP-UPS למדשאות שאין בהן. שתי שכונות ממש
זועקות לטיפול - אחת הרכס, ששם הגינות הפרטיות מטופלות, אבל השטח
הציבורי - סדום ועמורה! גם בשכונת האולפן/מתנדבים - סוף העולם! מדבר
ממש! תלוי מה רוצים לעשות שם - אבל מקווים להגיע."

* בסיכום. אתה מרוצה מהעבודה?
- "זה מתאים לי". רוני מחייך. "בביקורו כאן, הזכיר לי יופי אפטרופט,
שאצלו עבדתי בפלחה בתור ילד, שהוא שאל אותי פעם איפה ארצה לעבוד
כשאהיה גדול. ואני עניתי -
"אם לא בפלחה - אז רק בנוי!"

רשמה - אנגה

תעשה חיל בתפקיד החדש

השבוע ערך המיגזר החקלאי מסיבת פרידה למנהל המוסך החקלאי, הלא הוא אילן גינת, המחליף את הצווארון הכחול בצווארון לבן, ומתחיל לגזבר, לאחר שש שנים בתפקיד.

שיר פרידה מעט תמי ואסף.

1. לפני עשר שנים לפחות
הודיעה מרים (המאירי) שנמאס לה לחכות.
איני מוכנה יותר לסבול
ידיים מגואלות בגריז וליזול!
לקנדה נברח - לעתיד ורוד וידיים נקיות.

2. נעליים גדולות מחפשות מחליף,
מוסך לתפארת צריך להניף.
מן הדרום תבוא הישועה
רחל מושכת ואילן נכנע.
רגש הקלה את החקלאים מציף.

3. כל טרקטור, כל מנוע
סוף סוף מצאו מרגוע.
העצים, התרגולות והכבשים
העידו כי במוסך קורים ניסים.
והרמה המקצועית נוסקת גבוה.

4. אפרונים קונועיים - כולם שרים
כלי המיכון חידשו נעורים.
יוםם וליל סביב השעון
לכל בעיה נמצא פתרון,
ותמיד בסבלנות ובמאור פנים.

5. השנים חולפות, מרקיעה השביעות.
המכונות התרגלו ליחס של מכון בריאות.
אך בוקר אחד מנועם נשבר -
לוקחים את הדוקטור להיות גיזבר.
מה לעשות, קשה המציאות!

** מאחלים שתעשה חיל בתפקיד החדש לפחות כמו במוסך - ואז נהיה
כולנו מסודרים!
מכל הלב - תודה!

מוועדת הקליטה

11 בספטמבר 1993

השקנו את הועדה הנוכחית 6 שעות (!) לאחר בחירתה בישיבה חגיגית משהו. הצוות המצומצם כלל את קרול בלגורי, רותי גדליזון, הלן ליפשיץ, תמיר שפרונג ואותי כמרכז הועדה.

לאחר זמן קצר הרגשנו שהועדה קטנה מדי והרחבנו אותה על ידי: אודי ווגנר, דוד קולט ורקפת בנדה. הועדה כוללת, אם כן, 7 חברים כשתמיר פורש כנגד רצונו מהועדה עקב עומס לימודים כבד.

בשלב הראשון למדנו את החומר (בעיקר מליוני תקנונים!) ונפגשנו עם אנשי קליטה באזור ובמרכז הארץ בעיקר במועצה האזורית ובתק"מ.

מצב הועדה כפי שקבלנו אותה כלל 22 חבר'ה במצבי קליטה שונים שביניהם בנים ובני זוגם וכמובן נתח מהעליה הרוסית. מצבת הנקלטים משתנה כל הזמן אבל זהו סדר הגודל שבו אנו מטפלים (למרות שאנו "סגורים לקליטה עקב בעיות שיכון"!)

אחד הנושאים הראשונים שראינו לנכון לטפל בהם היה המקשר לכל נקלטה. לזאת הגענו לאחרונה אך כמובן שיש ליצור את הקשר המעשי עם הנקלטים עצמם ואנו בשלב זה כעת. באותו הקשר ראינו את הצורך במשפחה מאמצת לכל נקלטה ודבר זה קשה במיוחד עקב המספר הרב של הנקלטים, והעובדה שרבים מן הנקלטים הם בני משק או בני זוג של חברים דבר המביא למבוכה מסוימת בנושא האמוץ.

נושא הדיור מהווה גורם ראשון בקליטה וידוע מצבינו בעניין זה. עקב כך סגרנו את ענין הקליטה במחוז והיום אפשר לאמר שאנו קולטים רק במצבים מיוחדים כגון בנים חוזרים ו/או בני זוג, בני זוג של חברים ומעט מן העליה הרוסית.

נושאים בטפול הם: תקנון טפול שיניים שנתקלתי בו גם בועדה הקודמת (בראות) וגם כאן, והבעיה הבסיסית כאן היא המחיר הגבוה לכל טפול ולכן העסוק הרב בנושא. נושא נוסף הוא ההיבט המשפטי של קבלת נקלטים, יש "חורים" בתקנון הנוכחי ואנו בקשר עם עורך הדין של הקיבוץ לתקון העניין.

נושאים כלליים יותר הם ימי העיון והסמינרים למיניהם. לאחר תקופה יבשה הטלנו על אחד מחברי הועדה לטפל בנושא בצורה אגרסיבית יותר ולאחר הפגרה בתק"מ נראה ודאי תוצאות.

החוברת לנקלטה זקוקה לעדכון רציני עקב השנויים שחלו בקיבוץ ובעקר בשטח התיקצוב וגם נושא זה נמצא בטפול הועדה.

אנו מתכננים בקרוב מפגש של ועדת הקליטה עם הנקלטים ובעלי תפקידים רלוונטיים.

עוד בתכנון מפגש לברור "דרישות החברה לגבי קליטה בכפר הנשיא של היום". מאליו מובן שהועדה מתפקדת כמוציאה לפועל של רצון החברה בשטח הקליטה ולאחרונה אנו שומעים יותר ויותר טענות והשגות לגבי הקליטה אצלנו. במפגש זה תינתן לכל אחד הזדמנות לפתוח את סגור ליבו ולשפוך. האוירה הכללית שתתקבל היא שתנחה אותנו לאחר מכן. אני אומר "אווירה" אבל אם תהינה החלטות נלך כמובן לפיהן.

האוירה הכללית בכפר הנשיא איננה מעודדת במיוחד, קשה למצוא היום משפחות מאמצות אולי משום ש... "יש לו משפחה כאן, מה הוא צריך משפחה מאמצת". כמו כן נשמעת יותר ויותר התנגדות לקליטה בכלל: "רק בני משק!", "לא רוצים קליטה!", "לא רוצים רוסים/אנגלים/יפנים/אתיופים/בני-אדם....". ואמנם ייתכן מאד שזהו מיעוט קולני אבל הוא נשמע, וכנציגי החברה אנו נתייחס לכך אם וכאשר העניין יעלה בצורה מסודרת.

הוועדה מנסה לגבש דרך להגיע אל הנקלטים ולהסביר להם את אורחות חיינו. ברור שהעניין מסובך מאחר ואנו עוברים תהליך של שנוי וקשה להצביע על עקרונות הקיבוץ מחד ויישומם בשטח מאידך. קשה להסביר למישהו מה זה קיבוץ כאשר ה"קיבוץ" משתנה במהירות. מצד שני "שליפות" באסיפה וב"פרלמנט אורחת הבקר" אינן מועילות לנו ואנו מבקשים מכל מי שבאמת רציני בענייני קליטה שיפנה ישירות לחברי הוועדה. אנו מצידנו מבטיחים להקשיב ונאפשר לכם אפילו לצאת מזה שלמים ובריאים, אז אל פחד.

אך כמובן שכל מי שה"קטע" שלו זה "קיטורים" יכול להמשיך ולהתלונן מאחורי הגב.

ה"אני מאמין" האישי שלי לגבי קליטה:-

קליטה פרושה התחדשות. אין חיים ללא התחדשות וממילא אין חיי חברה ללא התחדשות חברתית. הדבר דומה למעיין מים חיים לעומת שלולית שאין בה זרימה: את מי המעיין ניתן לשתות ואילו מי השלולית יהיו ירוקים ומסריחים. יש נטיה, ואני מרגיש זאת גם אצלי, להשאר סגורים ש"לא יפריעו לנו", "יש לנו בעיות כלכליות ואנחנו לא זקוקים לשותפים שיהנו ממה שיש לנו ללא התחייבויות", "לא רוצים רוסים", "מי בכלל צריך קליטה היום" ועוד כהנה וכהנה. אני סבור שעלינו להתגבר על רגשות אלו ולא ללכת לפיהן, אחרת נגיע באמת למצב שבו כפר הנשיא לא תרצה מי-שאינו-מתאים-לנו או דומה-לנו. לי על כל פנים, זה מעלה אסוציאציות לא סמפטיות במיוחד (ראה שנאת הזרים בארצות ארופה כיום).

האספקט הרחב יותר הוא זכות קיומה של המדינה, הרי המדינה נועדה להיות "בית לעם היהודי" ולמעשה ללא קליטה, אין זכות קיום למדינה הזאת! להזכיר למי ששכח או לא ידע: אנשים רבים וביניהם חברי כפר הנשיא, סכנו את חייהם כדי להעלות יהודים בעקר ממזרח אירופה וברה"מ, ויהיה זה זלזול גמור אם נתייחס לקליטה כאל מטרד שיש למצוא דרך להפסיקו.

יחד עם זאת אין בשום פנים להתעלם ממצבנו הכלכלי ולדבר איזאלים בלבד. יש לקחת בחשבון את כושר תרומתם של הנקלטים לכלכלת הקיבוץ. יש לקחת בחשבון את כוח-האדם הדרוש לנו היום. אנחנו לא מוסד סוציאלי ואני אישית אינני מעוניין להגיע למצב כזה. יש לקחת בחשבון את הלכי הרוח החדשים הטוענים לחוסר שוויון בין הנקלטים של היום לבין מי שחיי כאן שנים רבות. (אם איני טועה יש כבר מקומות הגובים "דמי הצטרפות" לקיבוץ).

על כל אלה נצטרך לדון ולהחליט על מדיניות קליטה שתענה על דרישות החברה-הקיבוצית בעידן השינויים.

ועד אז... שנה טובה ולהתראות בדמשק

דוד - בשם הוועדה

המשך --

לאילן גינת, הנפרד מאיתנו החקלאים לזמן מה.

כתב: מיכי נוי

וכך באחרית הימים
כשתגמור לשלם לבנקים
יוכל כל עובד
לרכוש לעצמו
סוזוקי לטייל בהרים.

בשבילנו היית יכול להיות ד"ר
לפיזיקה גרעינית.
או אפילו ללמד פילוסופיה
שנה חמישית.
אבל שרה דבולט
הציעה שתהיה
מנהל סניף של בנק מקומי..

מסעדיה ועד גבי אורן
מנחמן ועד לאייבן
לא נודע בצפון
בכפרנו הקטון
מכונאי עם כל כך הרבה חן.

עם השמן על הידיים
וכתמים עכורים במשקפיים,
מוסיקה קלאסית
שקודחת בראש
הוא שלט במערכים ההידראולים.

והוא כל כך מלא בבינה
יש עליו ארשת תמימה.
כך שאל וחישב
ולימד והסביר
תמיד צעד אחד קדימה.

אילן בואר...

מה נעשה ב"מועדון צעירים"

ראשית: הפאב פתוח כימי רביעי.

יפתח בשעה 21:00 וייסגר ב-24:00 בדיוק.

הבאר ייסגר ב-23:00.

וזאת בכדי שהחבר'ה יצליחו לקום למחרת לעבודה סדירה ורגילה.

רכשנו השנה מגבר חדש (הישן יצא מכלל פעולה), וקומפקט-דיסק. הקומפקט יהיה נעול בקופסה. רק ה-J.S. יהיה רשאי להפעילו.

המועדון שייך לכל הקיבוץ. (הצוות מבקש שמי שרוצה להשתמש בציוד המועדון הכולל: סטריאו, כסאות ושולחנות, כוסות וכל דבר הקשור למועדון הצעירים, יבקש רשות. הציוד יקר לנו ואנו מבקשים לשמור עליו - על מנת שנוכל להנות ממנו גם בעתיד.

מה-1.9, התחלנו בשיטה חדשה - שבה, החבר נדרש לחתום על כל קניה בפאב. נכון שזה לא נעים ולפעמים גם קשה... אך אין לנו ברירה, מכיוון שבזמן האחרון אנו מקבלים תלונות מצד חברים שמקבלים חיוכים גבוהים מדי. לכן הגענו לצעד, שיטה זו.

על הכללים הנ"ל, הוחלט במוסדות המשק! כל מי שיש לו בעיה ורוצה לשנותם - מוזמן לפנות למוסדות.

אנו פותחים את המקום לטובת החברה - ומבקשים לשמור עליו ולא לשנותו.

ולסיום - בסוף החודש, אני יוצא למילואים עד 22.10.

לבעיות, תלונות, בקשות וחיזוקים - יש לפנות לעדיה שרקי או יובל ג'קסון (מחליף של יוסי בתקופת המילואים).

שנה טובה לכולנו

ומקווים לדאותכם נהנים איתנו
יוסי מלינה ועדיה שרקי

מודעה

ד"ר ג'יים שלום, קיבל שנת חופשה מעבודתו בקופ"ח חצור, המתחילה בסוף דצמבר 1993.

ועדת הבדיאות ביקשה מהחברים הבאים להרכיב ועדה אד-הוק כדי למצוא רופא לקיבוץ מזמן עזיבתו של ד"ר שלום. חברי הועדה:

טוטסי עמר

שושי סובג

איליין איסטון (רכזת)

פיליס קולט

ד"ר שלום.

בוב הארט

כפר הנשיא

דאָר נע וועל כוונתו 12305 - טל 069 32901 - פקס 069 32902 - וועבזייטל

אין שטאט נאָרמאָל פאר די דאָר נע וועל כוונתו 12305 - טל 069 32901 - פקס 069 32902 - וועבזייטל

16.9.93

אחברי כפר הנשיא,

אני מבקשת אידען אונזם שפּעקוליר
הקדמים. שפּע אונזן אהוד המאני. הראש
תהאץ גאליה מסמים.

היום צונו משתל אמסדה הקידול,
מה הנוחה של המוצר האנוני, המיפאק וחברים
שהתקדבו אס"ף.

אהוד. שפּע כאן אץ שיתפנא מקאב
(תן שפּע סכונים) באוסז גאליה.

תמי וולפין

ראש השנה תשנ"ד

לכל החברים שלום רב ושנה טובה!
להלן הדו"ח האחרון לשנה הראשונה של "לקסיגל" - שתסתיים בעוד מספר שבועות - ואולי הדו"ח האחרון בכלל (ראה ב'). ברצוני לעדכן אתכם על הנעשה, ולנצל את הבמה לכמה הערות כלליות.

(א) שנת לקסיגל הראשונה זורמת לה לאיטה אל ים הנשייה. ההכנסה בשנה זו תתקרב להערכה של 60000 ש"ח שנתתי לפני שהתחלתי. חברים עזרו וכאן המקום להודות שוב לשותפים ולמעודדים ולקוות להמשך מוצלח. נוסף למאמציו הבלתי נלאים להיכנס לתודעת צרכני תרגומים באשר הם, אנו גם מנסים לגוון את "סל השירותים" שאנו מציעים, כגון ליווי תיירים, משימות שונות, קופירייטינג, ועוד הזרוע נטויה. הערות והצעות תתקבלנה ברצון ובתודה. כמו-כן, פנייה שלכם או שלי לצרכני תרגומים המוכרים לכם יכולה להיות תרומה חשובה מאד.

(ב) ועכשיו להערות. סליחה, לא כולן קשורות ישירות ללקסיגל, אך כולן בהחלט שייכות לעניין.
יש לי רושם שהנהלתנו איננה יודעת איך לטפל בתופעה כמו לקסיגל. אני מאמין במדיניות היזמות, וברגע שנוצרו התנאים, פשוט עשיתי זאת. בלי סקרים ויועצים, במינימום של אמצעים והוצאות. לא כל כך רגיל במקומותינו, אבל בכ"ז ציפיתי לליווי אוהד. אלא מה?...

* כבר שנים אנו עסוקים בניסוח מחדש של האידיאולוגיה הקיבוצית, בשינויי מבנה ארגוני וגישה עיסקית, ובעוד דברים חשובים. אז למי יש ראש לקטנות?
* אמנם, לפי התיאוריה: אין מתכננים שינויים מבניים במשבר עמוק אלא עוסקים רק ב-"STOP THE BLEEDING". זה כנראה לא מפריע ליועצים, להיפך, ואנחנו ממשיכים לשלם כמו ילדים טובים.
* ב"עזרתם", עכשיו אנו מנסים - שוב - למצוא את הסיסמא הגואלת: קודם, זה היה "אחריות החבר על פרנסתו" (כמה זה עלה לנו?). עכשיו, מדברים על "תרבות או חוזה עבודה" (כמה זה עולה לנו?) מי שיכול להסביר לי את ההבדל בין הסיסמאות האלה ובין "כל אחד תורם לפי יכולתו", שיקום!

* לקח: לקסיגל צריך ללמוד איך לקחת הרבה כסף תמורת מעט מילים, לא תמיד לעניין, ועוד לקבל תודה...

בהשראת השורות הקודמות, הבה נחזור לנושא:
* זוהי תרומתי הצנועה ל"הפסקת הדימום". נסיון כזה גם ראוי וגם זקוק לתמיכת המוסדות.
* במציאות, "לא שמים קצוץ": אין ביקורת, לא שלילית, לא חיובית - פשוט אין! מאחורי החיוכים, המסר הוא: בגילך, אל תעשה גלים ואל תבלבל אותי עם עובדות. לקסיגל אינו קיים בדיונים ודוחות, לא לשבח ולא לגנאי, אם כי זהו המפעלון היחידי, כך נדמה לי, המדווח באופן שוטף לחברים, אף שהבטיחו לנו אחרת.
לכן: היה נעים להיות בקשר, ואולי נחזור לזה באחד הימים...
שנה טובה ז'ק

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

(which is only half a week, this time)

- * The Englesberg wedding went off beautifully, with a homely atmosphere, and a show in which a lot of performers of all ages (3 - 70) showed their prowess. How do they say? - a lovely affair.
- * Towards our Rosh Hashana edition of the weekly we asked Yitzchak Eder to give us some statistics. Here are a few of them:
Since the kibbutz was founded, we have had 2,600 temporary residents (without counting Ulpan pupils, volunteers, etc.)
Ulpan students (some of whom have stayed, of course) account for AN ADDITIONAL 1,700, and working visitors come to 3,000. So, if my arithmetic is correct, seven thousand and three hundred people have passed through our kibbutz during the last 45 years - and Yitzchak Eder has a record of them all...
- * Meir, the librarian, has also provided a yearly summary: Over the last 12 months readers have borrowed some 9,000 books - 7,000 of them English books (!) and the rest in Hebrew. With a limited budget (from the kibbutz, the Council of Public Libraries, occasional contributions) he tries his best to satisfy everybody - not an easy task.
- * Netta was trying all week to do the impossible - seat 900 people for the Rosh Hashanah meal in the Dining Hall... When you read this, we shall already know if we have had to arrange "over-flow" seating arrangements on the terrace...
- * This week any local news we may have for you is overshadowed by the tremendous views and news from the White House on Monday. No matter whether you were tuned to the B.B.C., C.N.N., Israel, Jordan - no matter. On Monday at 5.00 in the afternoon (or thereabouts) Rabin was shaking hands with Arafat - if not enthusiastically - with all the Western World looking on. You know what I found encouraging about the whole chain of events? That even in this era of news-hounds that sniff into every corner, it is still possible to have a bit of secret diplomacy... Unlike the youngsters in Aza and Jericho, nobody in Israel is dancing for joy - everything is so uncertain, so fragile. One scarcely dares to breathe. B U T something has changed, and even a cold peace is preferable to a hot war. So, in the best Jewish tradition, let me wish you

S H N A T S H A L O M - A YEAR OF PEACE.

INGE

HAPPY BIRTHDAY

(short and sweet this time)

19.9. Ilana Rose

20.9. Shaula Elman
Beverley Ben-Chaim

21.9. Yaron Cina

HAPPY ANNIVERSARY

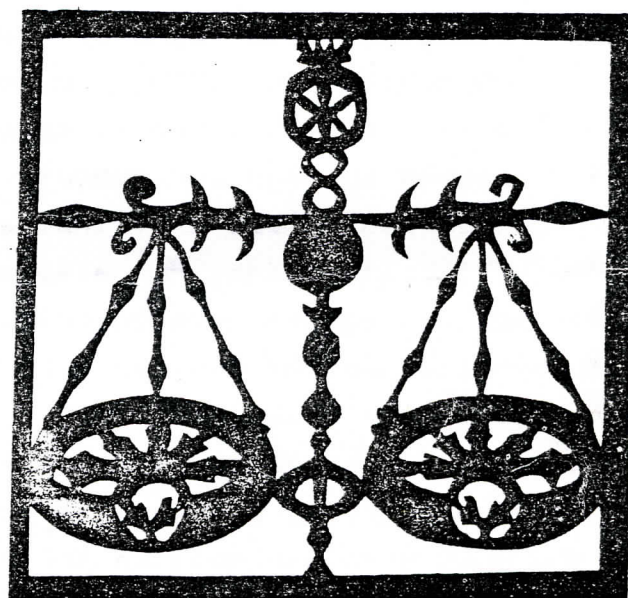
22.9. Mrs. Chana Frank
Meital Cohen
(Y.Mendzi' granddaughter)
Eldad Lifschitz (grandson)

22.9. Shulamit & Johnny Frank
Sara & David Devolt

23.9. Keren Lipa
(Epstein granddaughter)

24.9. Kenny Whitham
Andrew Simmons

25.9. Gal Levin

ROSH HASHANA PROGRAMME

WEDNESDAY EVENING

The Rosh Hashana Dinner in the Dining Room will commence with a short programme of readings and songs at 19.15. You should have had a slip from Netta, giving the number of your table.

THURSDAY MORNING - A service will be held in the Moadon. (I have not been able to ascertain the exact times.)

THURSDAY EVENING - AT 21.00 in the Moadon - SONGS OF VARIED SEASONS

שנה טובה !

ובחדש השביעי
באחד לחדש
יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה מקרא קדש:
כל מלאכת עבודה לא תעשו
יום תרועה יהיה לכם

ויקרא כ"ג כמדבר כ"ט

תקיעת השופר: תקיעה שברים תקיעה

הריעו לה כל הארץ
פצחו ורננו וזמרו
זמרו לה בכנור
בכנור וקול זמרה
בחצוצרות וקול שופר
תהילים צ"ח

תקיעה תרועה תקיעה

תקע בשופר גדול לחירותנו
שא נס לקבץ גלויותינו
וקרב פזורנו מבין הגויים
ונפוצותינו כנס מירכתי-ארץ
הביאנו לציון עירך ברנה
ולירושלים בית מקדשך, בשמחת עולם

תקיעה שברים תרועה תקיעה

גדלות ימי תשרי היא גם כשדה

יש ימים בחודש זה, אשר ניתן לכנוחם בשם "ימי-זהב"
דממה עומדת בעולם והאור הזהוב שקוף וצלול לאין ביטוי.
ויש איזו ציפיה גדולה למשהו שעומד לבוא. אולי היא
הציפיה הסתומה לקראת המסע המחודש אל תוך הזמן העמוק,
המשתרע לפנינו?

אתה עומד, מקשיב אל העולם ויודע כי הנך עומס שנה חדשה
על כתפריך, על הטוב והרע ועל היפה והמכוער שבה.

שנה חדשה
התחילה היום
היי נא טובה
ובואך לשלום.

הביטו וראו
קסונתי אחסול
הקיץ עבר
ואני כבר גדול

רוחות מנשבות
נודדות צפורים
הולכים ובאים
הימים הקרים

הקיץ עבר
החום הגדול
שנה חדשה
באה לכל

ברכת המזכיר

באייר הכל צמח,
בסיון הבכיר,
בחמוז ואב שמחנו
אחר קציר.
חשרי חשון כסלו טבת
חלפו, חלפו ביעף,
גם שבט אדר ניסן אייר
סיון חמוז ואב.
ובבא אלול אלינו
ריח סתו עלה,
והחללנו את שירנו
מהחלה.

בחשרי נחן הדקל
פרי שחום נחמד.
בחשון ירד יורה
ועל גגי רקד.
בכסלו נרקיס הופיע,
בטבת ברד,
ובשבט חמה הפציעה
ליום אחד.
באדר עלה ניחוח
מן הפרדסים
בניסן הונפו בכח
כל החרמשים.

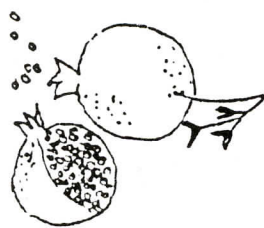
וכך היתה תפילתו של כהן גדול
בצאתו מבית קדש הקדשים:

יהי רצון שתהיה השנה הזאת
הבאה עלינו ועל עמך בית ישראל

שנת לחמנו ומימנו חכרך
שנה שובע ושנה עונג
שנת פרי כטננו ופרי אדמתנו חכורך
שנה קמנו תכריע
שנה שלום ושלום
שנה חוליכנו קוממיות לארצנו
שנה שלא יצטרכו עמך ישראל
זה לזה ולא לעם אחר כוונתך
ברכה במעשי ידיהם

שנת אסם
שנת ברכה
שנת גזרות טובות
שנת דגן תירוש ויצהר
שנת הרוחה והצלחה
שנת חיים טובים
שנה טלולה וגשומה
שנה ימתיקו מגדים תנובתם

הקהל מברך על הרימוך: יהי רצון שירכו זכויותינו כרימונים.

אבינו מלכנו, אבינו מלכנו,
אבינו מלכנו חננו ועננו
כי אין לנו מעשים טובים.
עשה עמנו צדקה וחסד,
עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו.

הקהל מברך על הסלק: יהי רצון שיסתלקו אויבנו וכל מבקשי רעתנו.

ברכות הילדים

שנה חלפה, שנה באה,
אני כפי ארימה,
שנה טובה לך, אבא,
שנה טובה לך, אמא.
שנה טובה! שנה טובה!

שנה טובה לכל צמל
בניר וגם במלט,
שנה טובה ומתוקה
לכל ילדה וילד.
שנה טובה! שנה טובה!

קידוש לראש השנה:

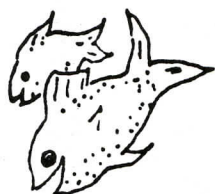
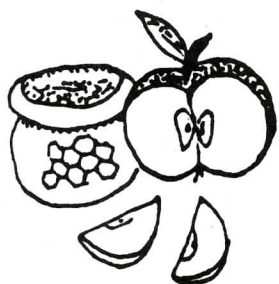
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם,
אשר בחר בנו מכל עם
ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצוותיו.
ותתן לנו ה' אלהינו את יום הזכרון הזה,
יום תרועה, מקרא קודש זכר ליציאת מצרים.
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים.
ודברך אמת וקיים לעד.
ברוך אתה ה' מלך על כל הארץ,
מקדש ישראל ויום הזכרון.

כל הקהל: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

הקהל מברך על התפוח בדבש: יהי רצון שתתחדש עלינו שנה טובה
מראשית השנה ועד אחרית השנה.

הקהל מברך על הדג: יהי רצון שנפירה ונרבה כדגים.

בשנה הבאה נשב על המרפסת
ונספור צפרים נודדות
ילדים קטנטנים ישחקו תופסת
בין הבית ובין השדות

עוד תראה עוד תראה
כמה טוב יהיה
בשנה בשנה הבאה

ענבים אדומים יכשילו עד הערב
ויוגשו צוננים לשולחן
ורוחות רדומים ישאו על אם הדרך
עיתונים ישנים וענן

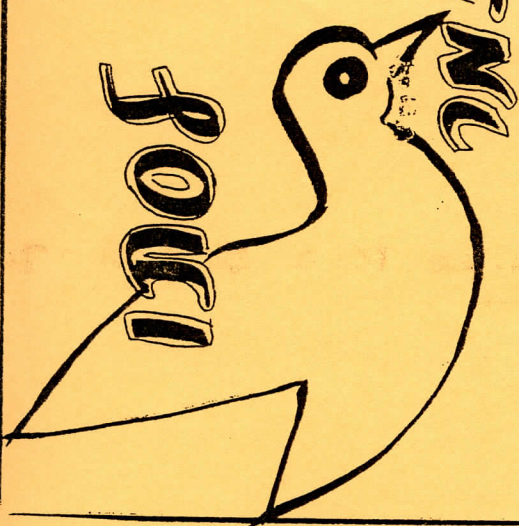
עוד תראה.....

בשנה הבאה נפרנש כפות ידיים
מול האור הניגר הלכן
אנפה לבנה תפרוש באור כנפיים
והשמש תזרח בתוכן

עוד תראה....

חג שמח ובתאבון

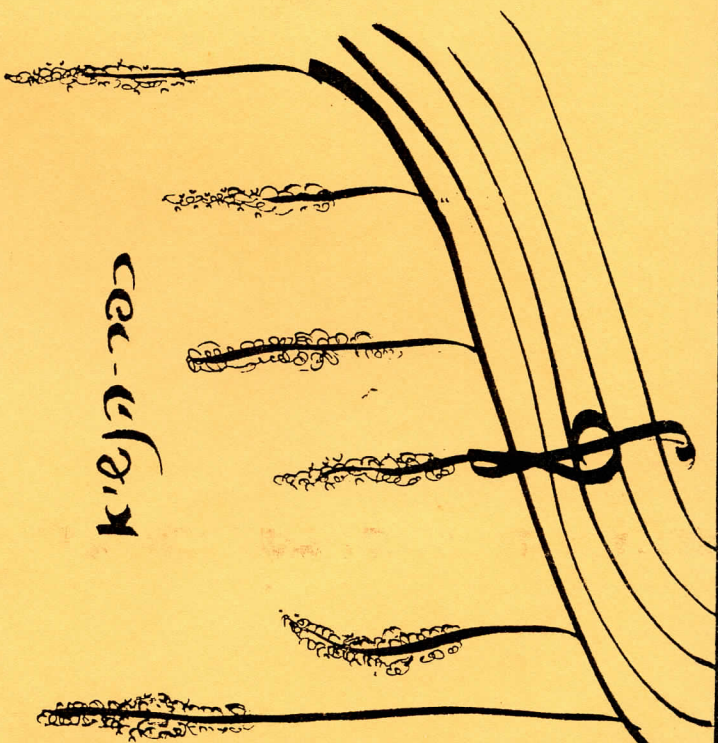
מוי פון דער איד

צו איר

זיין ערשטע

ערשטע

אה אה אה

השיר והלחן: דני סנדרסון

חֲשַׁבְנוּ מִה פִּדְאִי לְשִׁיר פִּיחֵד עִם קֶהָל,
מִשְׁהוּ לֹא מִסְכָּה, אוֹלֵי אֶפְלוּ קָל.

חֲרַשְׁנוּ אֶלֶף מִנְגִּינוֹת וְאֶלֶף הִמְנוּנוֹת
וּבִסוּף מִצָּאנוּ מִנְגִּינָה, אֵד אִין לָנוּ מְלִים.

אַה או אַה או אַה...

חֲשַׁבְנוּ: שִׁיר מוֹלָדָת, או פִּזְמוֹן לְשִׁנַּת שְׁלִשִּׁים,
או אִיזָה לְשִׁיר עַל הַשְּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ לְחַיִּלִּים.

אֵד מִכָּל הַסִּמְפוּזִיוִּנִים לֹא יָצָא לָנוּ דָּבָר,
כִּי בִסוּף חֲמִיד חֲזָרְנוּ לְאוֹתוֹ פִּזְמוֹן מוֹזָר:

אַה או אַה או אַה...

הִגִּיעַ זְמַן לְסֹגֵר עֵינָיו, וְאִין לָנוּ פִּרְיָה:
נִחְמַעְנוּ עִם הַשִּׁיר כְּמוֹ חֲתוּ עִם הַפִּלָּה.

עֲשִׂינוּ שְׁמִינִיּוֹת וְהַתְּפִלָּה מִכָּאָב,
אֵד כְּשֶׁנִּכְנָסִים לְבִעֲרָה נוֹתֵר רַק לְעִפְפָּה:

אַה או אַה או אַה...

אה

השיר: שמריה אור
הלחן: נורית הירש

וְשׁוֹב נִצָּאָה אֶל הַדֶּרֶךְ
לֵד פִּיד לְדֶרֶךְ
פְּשִׁלְשֶׁלֶת זֶהָב.
וְשׁוֹב נִצָּאָה אֶל הַדֶּרֶךְ
עִם אֲחֵד לְדֶרֶךְ
וְשִׁירָנוּ עַל גָּב.

הדוד

וְעַד לְשַׁעֲרֵי רְקִיעַ
פִּדְאִי בַּגִּיעַ
עוֹד מַעֵט, אִם לֹא עֹכֶשׁוּ,
וְעַד לְשַׁעֲרֵי רְקִיעַ
פִּדְאִי בַּגִּיעַ,
כִּי דִרְכָּנוּ לֹא לָשׂוּא.

וְגַם אִם אֲרִכָּה הַדֶּרֶךְ
וְרִכָּה הַדֶּרֶךְ
הוּ כְּחֵנוּ עוֹד רַב.
וְגַם אִם אֲרִכָּה הַדֶּרֶךְ
וְרִכָּה הַדֶּרֶךְ
נַעֲבֹר בָּהּ יַחְדָּו.

וְעַד לְשַׁעֲרֵי רְקִיעַ...

זר שר נרדמים אפי נצר

עצמי המצפצפות שורים לך שיר על נדוד,
עצמי המצפצפות הורי גבוהים גבוהים.
וקל אהבתך ינו לך הורי לטורף
ולשבלול אשר האצית את הדשאים.

פאפירוס איר קי
אדם עולה הפתור,
נושירים עלי העץ
פרינרי זקב,
ורק האהבות שבות לכאן פפתור.

תרבות בסעודת הקסלה ריחה היא,
ואת פאילה אוהדת פמשעול,
וזר של ברכים הור שש עשרה שבותיה
אשר גמעה מפל הערב הפחל.

פאפירוס איר קי
אדם עולה הפתור,
נושירים עלי העץ
פרינרי זקב,
ורק האהבות שבות לכאן פפתור.

התקדמות צוהות אל מורה פרכות המרים,
התקדמות פרישה פריקים של שבת,
ורק השיר קסום אל שש עשרה שבותיה
נוהר פה ודובר שללכת ומפט.

פאפירוס איר קי
אדם עולה הפתור,
נושירים עלי העץ
פרינרי זקב,
ורק האהבות שבות לכאן פפתור.

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ...
שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ...

הַלְלִינֵהוּ כְּחַג שְׂפָא נִגְמָר
הַלְלִינֵהוּ יוֹם יוֹם וְאֵינֶנּוּהָ פֶלֶא
הַלְלִינֵהוּ אֲנִי עֲדִין שָׁר
הַלְלִינֵהוּ בְּגִלְגַל דְּבָרִים פֶּאֶלֶה

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ...
שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ...

וְזִהְיֵה כָּל הַחֵג - הַלְלִינֵהוּ
אֵל הַחֲלוֹן הַמְדִּיחַ - כְּפֹשִׁי נִגְשָׁה
וּבְמִרְוֹם חֲמֹה אֲדִינֵה אֲלִינֵה
הַיְּהוָה הַיּוֹם הַזֶּה הַלֵּךְ הַגָּשֶׁם

הַלְלִינֵהוּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ
שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ
שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

וְזִהְיֵה חַג הַחֵג הַמְדִּיחַ
אֵל הַחֲלוֹן הַמְדִּיחַ - כְּפֹשִׁי נִגְשָׁה
וּבְמִרְוֹם חֲמֹה אֲדִינֵה אֲלִינֵה
הַיְּהוָה הַיּוֹם הַזֶּה הַלֵּךְ הַגָּשֶׁם

חשיר והלחור: נעמי שמר

אֵלֵינוּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

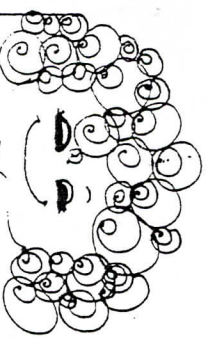
שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

שֵׁשׁ לִי יוֹם יוֹם הַגָּ

דבש

מלים ולחור: ינון נאמן

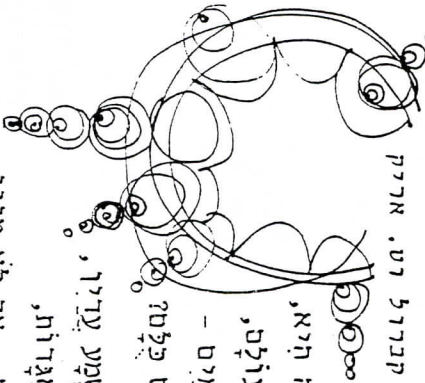

אדם חולך פעריר וְהַיָּשׁוּל שְׁלוֹ וְהַיָּשׁוּל זָרָה לוֹ,
וְהוּא שׁוֹתֵק, וְהַעֲוֹלִים כְּלוֹ שׁוֹתֵק.
לְפָתַע פְּרִיזָה מוֹלֵד תִּירָנָת הַחַמְזוּכָה לוֹ,
וְהָאָדָם צוֹתֵק וְהַעֲוֹלִים כְּלוֹ צוֹתֵק.
וְשׁוֹב לֹטְפֹת שְׂמֵשׁ אֶת הָעִיר הַמְּאֻהָבָה,
גַּל שׁוֹכֵב וְקָל בּוֹשֵׁק לְשֹׁלֵע שׁוֹב וְשׁוֹב,
הָאִיר בּוֹשֵׁק לְצֵל וְהַפְּסִיִּים אֶת הַרְפָּכָה,
בֶּק אֶגֶר שׁוֹכְחִים מִה שְׂפֵל-כֶּף כֶּף-חֲשׂוֹנֵה.

צָרִיךְ בֶּק לְחַיָּה, בֶּק לְאֻהָב,
לֹא לְפָתוֹד וְלֹא לְכָאֵב,
אִז הַעֲוֹלִים פְּעֻעִים לֹא כֵל כֶּף נוֹרָא.
צָרִיךְ בֶּק לְחַיָּה, צָרִיךְ לְפָתוֹד הַעֲוֹנִים,
צָרִיךְ לְצַחֵל וְלְחַיָּה כִּי אִין כֵּל פְּרָה.
צָרִיךְ בֶּק לְחַיָּה, אִפְשָׁר לְכַעַס
אֶת פּוֹחֲדֵרוֹתָה, לֹא לְחֹרֵט,
אִפְשָׁר לְרָקֵס חֲלוֹם נִפְלֵא פְּרִיִּים סֶגְרִיר.
הַכֵּל יִחְיֶה עוֹד טוֹב יוֹתֵר וְדַאי,
אִפְשָׁר לְכַפּוֹת לֹא סִפָּה, אִפְשָׁר גַּם לְשִׁיר.
אִפְשָׁר פְּרִיִּים -

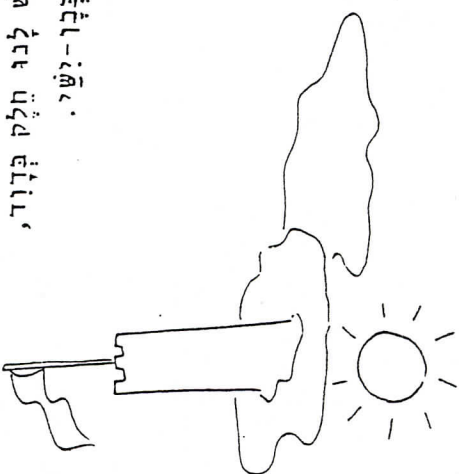
הַשִּׁיר: לֹאֵה נֹאֵר רַחֲוֶה אֶלְבֶּרשְׁטֵינִי
הַלַּחַד: א. קֶבֶר לֹד וֵט. אֶרֶיק

אִם עוֹלָה הַשְּׂמֵשׁ וּבְכָל בִּקְרֵי הַדָּשָׁה הִיָּא,
אִם הַפְּרִיִּים סִתָּם מְחַכְכִּים אֵל הַעֲוֹלִים,
אִם מְחַגְלָגֵל הַגֵּל מַצְחִילָה עַד הַשְּׂמֵרִים -
אִז לְשָׁה גַּם אֶמְנַנֵּה לֹא נִצְחָה עִם פִּלְטֵי
אִם פְּעוֹלִים צוֹחֲקִים שֶׁל יְלָדִים נִשְׁמַע עֲדִיר,
אִם יֵשׁ בּוֹ לִיצְנִיִּים וְקוֹקְסִים וְאֶגְדוֹת,
אִם שְׂפִיזִיִּים וְרַפְּזִים בּוֹ יֵשׁ, וְרַפְּזִים - אֵה לֹא מַיִיר,
אִם שְׂרִיר עֲרֵשׁ יֵשׁ וְיֵשׁ חוֹלְמִי חֲלוֹמֹת -

צָרִיךְ בֶּק לְחַיָּה, בֶּק לְאֻהָב,
לֹא לְפָתוֹד וְלֹא לְכָאֵב,
אִז הַעֲוֹלִים פְּעֻעִים לֹא כֵל כֶּף נוֹרָא.
צָרִיךְ בֶּק לְחַיָּה, צָרִיךְ לְפָתוֹד הַעֲוֹנִים,
צָרִיךְ לְצַחֵל וְלְחַיָּה כִּי אִין כֵּל פְּרָה.
צָרִיךְ בֶּק לְחַיָּה, אִפְשָׁר לְכַעַס
אֶת פּוֹחֲדֵרוֹתָה, לֹא לְחֹרֵט,
אִפְשָׁר לְרָקֵס חֲלוֹם נִפְלֵא פְּרִיִּים סֶגְרִיר.
הַכֵּל יִחְיֶה עוֹד טוֹב יוֹתֵר וְדַאי, אִפְשָׁר גַּם לְשִׁיר.
אִפְשָׁר לְכַפּוֹת לֹא סִפָּה, אִפְשָׁר גַּם לְשִׁיר.

၁။ နေရာတော်တော်တော်...
 ၂။ နေရာတော်တော်...
 ၃။ နေရာတော်တော်...
 ၄။ နေရာတော်တော်...
 ၅။ နေရာတော်တော်...
 ၆။ နေရာတော်တော်...
 ၇။ နေရာတော်တော်...
 ၈။ နေရာတော်တော်...
 ၉။ နေရာတော်တော်...
 ၁၀။ နေရာတော်တော်...

[illegible][illegible][illegible]

פִּתְקוֹעַץ וְגַם פִּתְרִי, גַּם פִּתְרִי.
אֲכַל יֵשׁ לָנוּ עֲדָנוֹת וְהוֹמוֹת
שֶׁלֹּכֶת-עֶגְבֵּר -
לָנוּ אִיר וְעֲרוֹת אֶפְלִים,
חוֹמוֹת הִתְרוֹמוֹת;

[illegible]

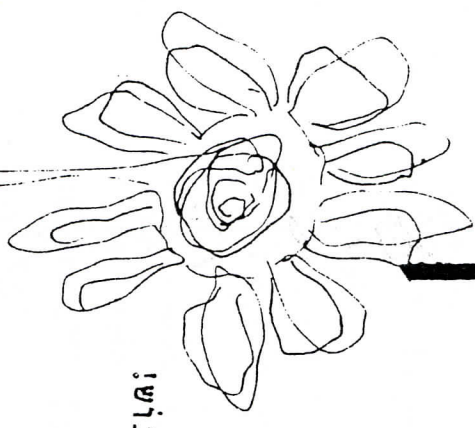
שירי רליון : בעמי שמר

הור"ב ופ"ד

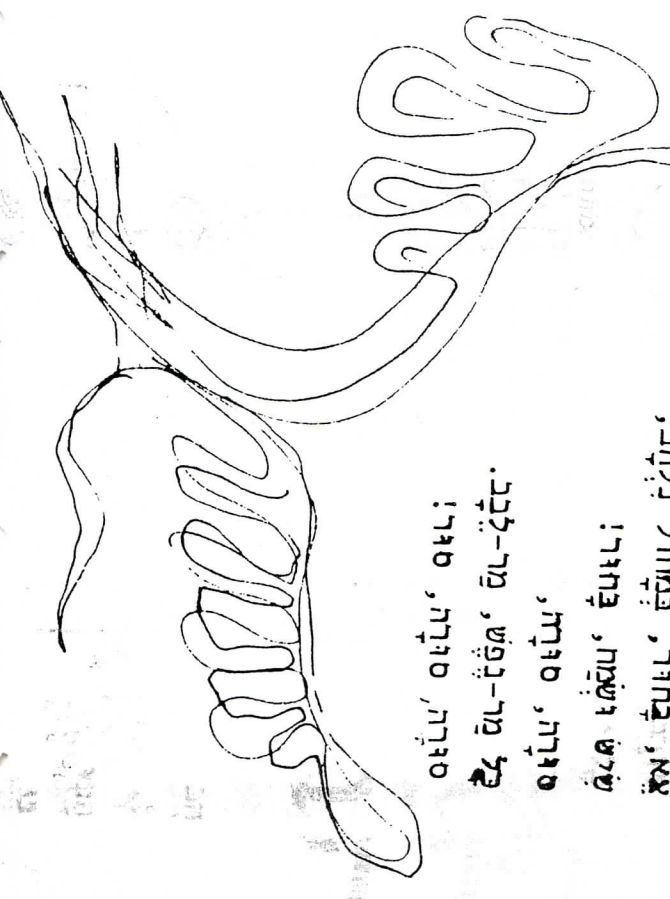
三

הבא לך

הבא לך לך, לך,
לא שתכנה עוד צדק,
הבא לך לך ותירוש!
תכנה לא תמטה,
אף תהיה ולא תמטה,
מה טובים, קפים, חיי-אנשים!

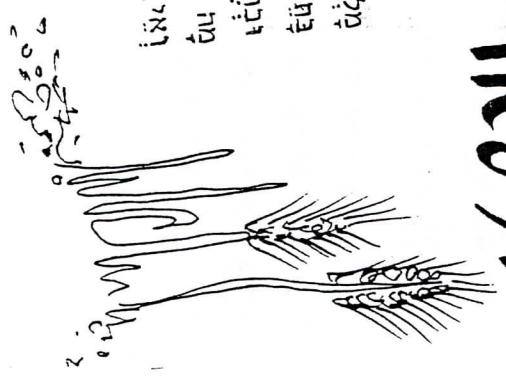

עוהה, עוהה!
אא, תחור, תחור, תחור,
שיר, שיר, שיר,
סוהה, סוהה,
כל מר-קפיש, מר-לכב.
סוהה, סוהה, סוהה!

מלא אסנין

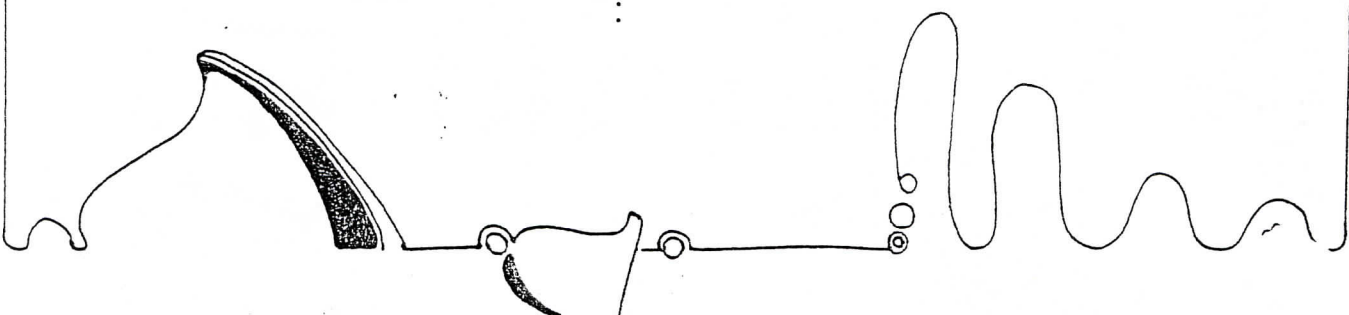
מלא אסנין פך ויקבנה לך,
צדנה חומים, חומים מחינה
ובתחנה פוה.
מה עוד תבקשי מאמה, מכוה,
ואיר, ואיר עדין?

73

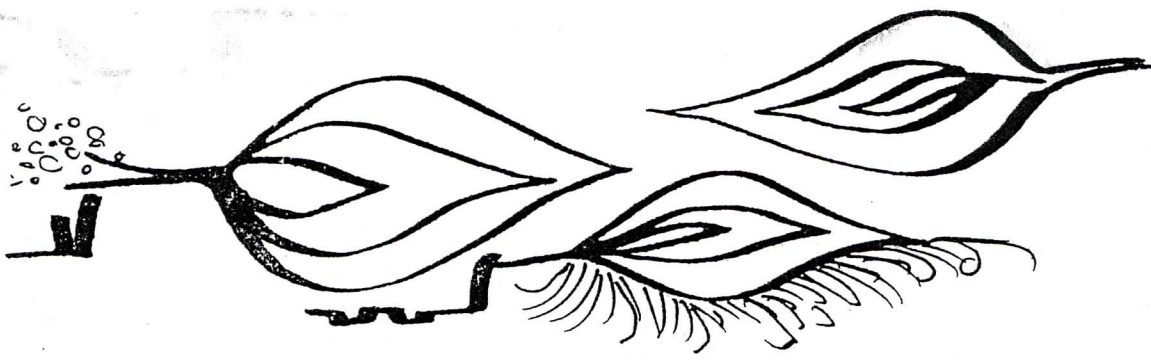
אֵל מֵשֶׁם שֶׁר לִי בִדְרֹךְ...:

וְלֹא־יִלְדוּ לָהֶם בָּנִים וְיָמָיו יִמָּלֵךְ
וְיִשְׁכַּב עִלָּיו וְיִשְׁכַּב עִלָּיו

דער חמץ

השיר: יעקב אורלנד
הלחן: מרדכי דעריא

אם גם ראשנו שח
ועצב סובבנו -
הבה ונתלשח
מן השמחה שפנו.
הי, הי, הבה ונתלשח
שמחה, שמחה פלא העיר!
הי, הי, שירי: עליה, עליה,
עליה זכור, העיר!
הי, הי, ...

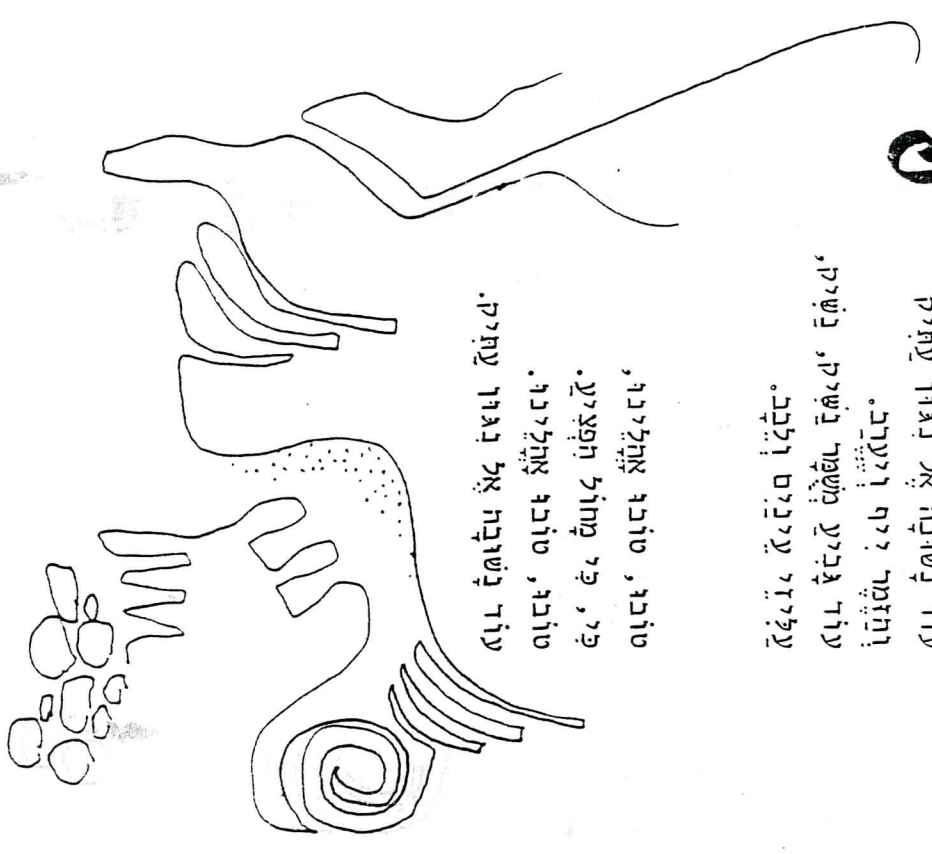
עליה זכור פאש
והזכור פח!
אבוי למתאש,
הלילה יש לשמח!
הי, הי, הלילה זגאל
פל מר, פל מר ששמח בו;
הי, הי, פל איש פזשאל -
ניצוץ של נחמה בו!
הי, הי, ...

השיר: מרכאל קשט
הלחן: אמרי נאמן

נצחן עתיד

עוד נשובה אל נגדן עתיד
והזמר יקף ויערב.
עוד זכירע משמר נשיר, נשיר,
עליו עינים ולב.

טוב, טוב אהלנו,
פי, פי מחול הפעיע.
טוב, טוב אהלנו.
עוד נשובה אל נגדן עתיד.

דוד לא אהבתי דוד

השיר והלחן: נחמי שור

באלה הדברים עוד לא פניתי פֶּרֶר,
עוד לא מצאתי מיס באמצע המדבר,
עוד לא צירתי פֶּרֶח, עוד לא גִּלְתִּי אֵיךְ
תוכל אחי הדוד ולאו אני הולך.

אֵי, אֵי, עוד לא אהבתי דִּי, אֵי
הָרוּחַ וְהַשֶּׁמֶשׁ עַל פָּנַי.
אֵי, אֵי, עוד לא אהבתי דִּי
וְאִם לֹא, אִם לֹא עֲכָשׁוּ - אֵימָתִי?

עוד לא שָׁתַלְתִּי דָשָׁא, עוד לא הִקְמַמְתִּי עֵיר,
עוד לא נָטַעְתִּי כֶּרֶם עַל כָּל גְּבֻעוֹת הַגִּיר,
עוד לא הִכַּל עֲשִׂיתִי מִקֶּשׁ בְּמוֹן לִי,
עוד לא הִכַּל נִסִּיתִי, עוד לא אֲהַבְתִּי דִּי.

אֵי, אֵי עוד לא אהבתי דִּי...

עוד לא הִקְמַמְתִּי שֶׁבֶט, עוד לא חֲפַרְתִּי שִׁיר,
עוד לא יָרַד לִי שֶׁלֶג בְּאַמְצֵעַ הַמִּצְרִי,
אֲנִי עוד לא פָּתַחְתִּי אֶת זְכָרוֹנוֹתִי,
עוד לא פָּנִיתִי לִי אֶת בֵּית-הַלּוּמוֹתִי.

אֵי, אֵי עוד לא אהבתי דִּי...

וְאֵי-עַל-פִּי שָׁאָה פֹּה, וְאֵת כָּל-לֵבִי לָפֹה,
מִמֶּד אֲנִי בּוֹרָח כְּמוֹ מִמָּצוֹחַ.
עוד יֵשׁ הִרְפָּה דְּבָרִים שְׂרָצִיתִי לַעֲשׂוֹת -
אֶת בֵּטֶחַ תְּסַלֵּחַ לִי גַם בְּשָׁנָה הַזֹּאת.

תְּכִינִי, אֵי,
עוד לא אהבתי דִּי,
הָרוּחַ וְהַשֶּׁמֶשׁ עַל פָּנַי.
אֵי, אֵי, עוד לא אהבתי דִּי,
וְאִם לֹא, אִם לֹא עֲכָשׁוּ - אֵימָתִי?

בְּרַךְ עַלְיוֹנוֹ
מְהִירָה

בְּרַךְ עַלְיוֹנוֹ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת.
בְּרַךְ אֶת כָּל מִינֵי תְבוּאוֹתֶיהָ לְטוֹבָה,
וְחַן בְּרַכָּה עַל פְּנֵי
הָאָדָמָה.

וְשִׂכְרֵנוּ מִטּוֹבוֹתֶיהָ
וְכִרְוֶה שְׂמִינִי,
בְּשָׁנִים תְּטוֹבוֹת.

וְחַן בְּרַכָּה,
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

תְּזַדְּדָה עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאָה
תְּזַדְּדָה עַל מַה שֶּׁלִּי נִתְּנָה
עַל אֹר עֵינַיִם
חֶבֶר אוֹ שִׁנִּים
עַל מַה שֶּׁיֵּשׁ לִי בְּעוֹלָם
עַל שִׁיר קוֹלֶחַ
וְכֵן סוֹלֶחַ
שְׂבָחוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי קַיִם

תְּזַדְּדָה עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאָה
תְּזַדְּדָה עַל מַה שֶּׁלִּי נִתְּנָה
עַל צְחוּק שֶׁל יֶלֶד
וְשִׂמְי הַתְּכֵלֶת
עַל אֲדָמָה – וְבֵית חַם
פְּנוֹה לְשִׁבְתָּ
אֲשֶׁר אוֹתְבָת
שְׂבָחוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי קַיִם

תְּזַדְּדָה עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאָה
תְּזַדְּדָה עַל מַה שֶּׁלִּי נִתְּנָה
עַל יוֹם שֶׁל אֲשֶׁר
תְּמִימוֹת וְיִשְׂרָאֵל
עַל יוֹם עֲצוּב שְׁמֵעֶלֶם
תְּשׁוּאוֹת-אֶלְפִים
וְכַפִּים
שְׂבָחוֹתֶיךָ אֱלֹהֵי קַיִם

שיר אהבה ישן

שיר: נתן יונתן
לחן: נחום חיימון

זמן שיר ישן
על אהבה וחואו
עברנו עשירי הזמן
והמשונו פרח עם החוחים
הם שירים עכשו לבלאכים
אהבה לחואו חפחה
אז הוא אחר לקטוף את רפוני אהבתה
גברעי שפתיקה הוא עוד לא שתה
פחאום השניז פם
אז לא יתם ספור אהבתם
זרז כל השיר
הוא שגז לחלומות
שניש לאנשים
שאהרו לפורח פאביב
שלא למדו את שפת האהבים
ההם שלא נלדו בזמן
אבל איז אהבה מחמקת בלבבם
אותו חואו, אותה האהבה
פחאום השניז פם
אז לא יתם ספור אהבתם

העגורים

עברית: דו אלסגור
הלחן: שמעון רוסי

העגורים חולפים מעל הפפר
העגורים עפים אל הפפר
העגורים עוזבים, יוצאים אל הצדדים החם
מת, מת, נובל לעוף פמותרם

אני נושא עיני לענבים
העגורים שטים בהמזנים
העגורים עוזבים, עפים אל הצדדים החם
מת, נצא בהמזנים פמותרם

אל השדה אצא עם בוא הסתו
ובידי טפעה עם מכחב
אחפס עגור וברגליו אצמיד מכחב דומם
פריסת-שלוש לכל אחי אי-שם.

עם בוא הקר העגורים עוזבים
עם בוא אביב אלינו הם שבים
העגורים שבים, חוזרים הם עם חלוף הקר
אנחנו, אם נצא - כבר לא נחזיר

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...

- ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...
- ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...

ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...
ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...

- ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...
- ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...

ԱՄԵՐԻԿԱԿԱՆ ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...
ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...

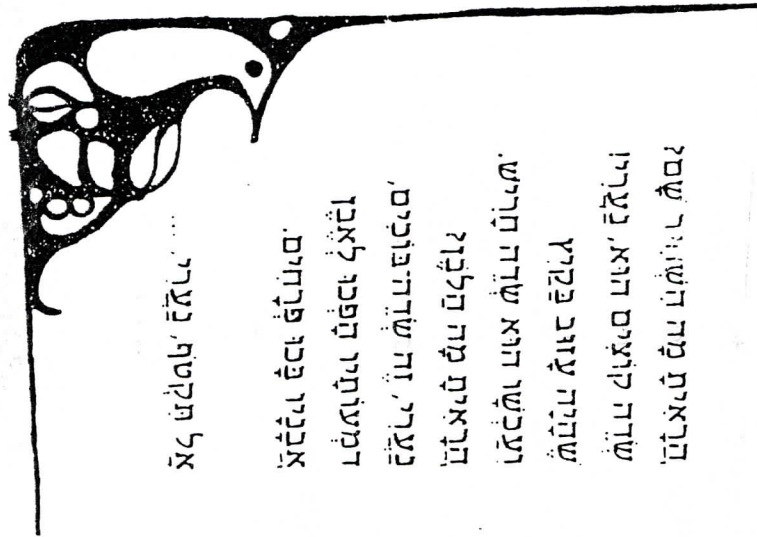
ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...
ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...

ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...

ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...
ԷՋԻՀԱ խճու, ԷՋԻՀԱ խճու...

[illegible]

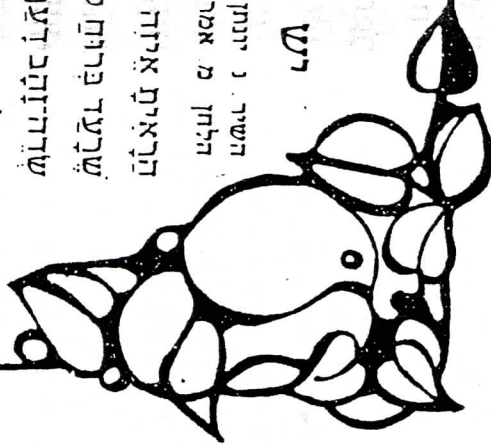
לא תקטוף, בערי,
יש פרחים, שפני חלף,
יש רחמים, שעד איז סוף
ה'תשנ"א ירמיהו בן חנני

יש פרחים, שפני חלף,
יש רחמים, שעד איז סוף
ירמיהו בן חנני ה'תשנ"א

1. ԴՆԵՇԱՆ ԼԱՎ ՊԼԱ ՅԵՆԸՈՒ
 2. ՊԼԱՆԵՆԸՈՒ ԵՆԻ ՏՈՒ ՎԵՈՒ
 3. ՏԵՏԵՎ ԶԵՆՈՎԸՆԸ
 4. ԵՆԻՆՈՒ ՎԱՎ ՎԵՈՒ
 5. ԼԵՆԸԸՎ ԸՆԼ ԵՆԸՈՒ
 6. ՊԼԱՆԵՆ ԼՏԵ ԸՄԳԸ
 7. ՏԵՇԱՆ ԸՆԼ ԵՆԸՈՒ
 8. ԵՆԻՆՈՒ ՎԱՎ ՅԵՆԸՈՒ

השיר נ יונתן
הלחן מ אמריליו

רש פרחים

...אֲנִי וְאַתָּה

Այլ Տիպեր:

מִי־שָׁחַד דְּגִלְשׁ לִי נָמִים וְכָל־כֹּחַת כְּחִי
אִם אֶגִּיעַ אֶל הַבַּיִת אֶצֶל הַפְּרוֹשִׁים

ḤḤḤ ḤḤḤ

ॐ नमः शिवायः

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ
וְיִשְׁמְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ

ἡ δὲ ἑκταὶ ἑξήκοντα...

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

שפתיהם אזלי אֵינוּ לְעוֹת
יֵשׁ כְּאַחַד נְשִׁיכִים מַעֲבֵר לְדַנְמוֹה

ה'תש"ז.

אֶבְרָהָם בְּנֵי חָוָה הָיוּ שְׁנַיִם יְחִידִים

ᐃᐱᐱ ᐱᐱᐱ :

על לבי כמו קול מים זרמים
כאשר אני חוצה כל יום
ואני חוצה כל יום

הבית

כפר

שפיר ורחוק - נעים, חם
מדי

...כִּי־אֵלֶיךָ שׁוֹמְרֵי־אֶתְרֵךָ אֵלֶיךָ : וְלֹא־טַפְּ

וּמִזְכֹּר לְמַעַרְב
כּוֹשֵׁק גְּבוּלוֹת.

בְּדִירוֹם - חוֹלוֹת,

וְלִפְתָּח - וְלִפְתָּח

١٥٩٦

1.674.000 1.674.000

בְּרִיטָנְיָה

שָׁלֵחַ, שָׁלֵחַ, שָׁלֵחַ.

...כְּעֵצָה לְאֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַרְךָ יְיָ וְיִצְחָק

၆၂၂

מִלֵּךְ מִלֵּךְ

אֵלֶּה, אֵלֶּה,

מִלְכָּם מִלְכָּם מִלְכָּם

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

2011

... ..

אל אל

שיר ולחן: שיקה פיקוב

אוריאל

©

לחן: מיקי גביראלוב

מילים: אריק איינשטיין

ערן גורל

המזלזלים שלי עזבו את השן
פרשו פנפנים וצפון
ואני צפון זקנה נשארתי פשוט
מקוונות מאד שהפיל קוזה פסדור.

תמיד רציתי שיבוא הימים
שבו צריק להפוך
אבל עכשיו זה בכה פא לי פתאום
או מה הפלא שאני קצת דואג.

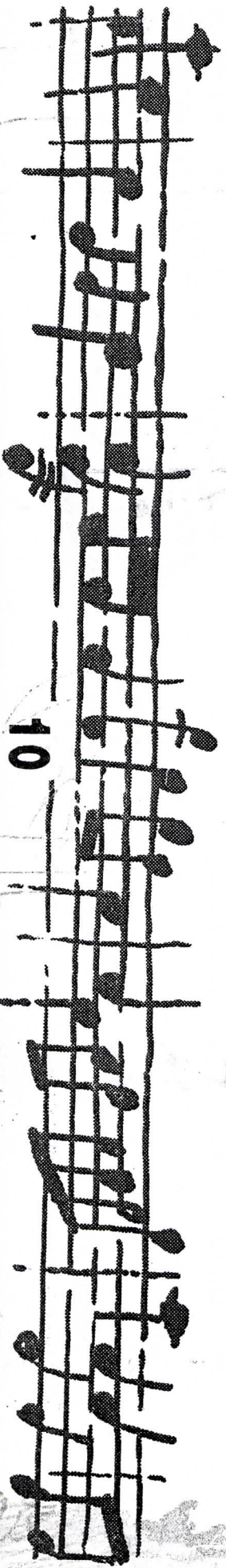
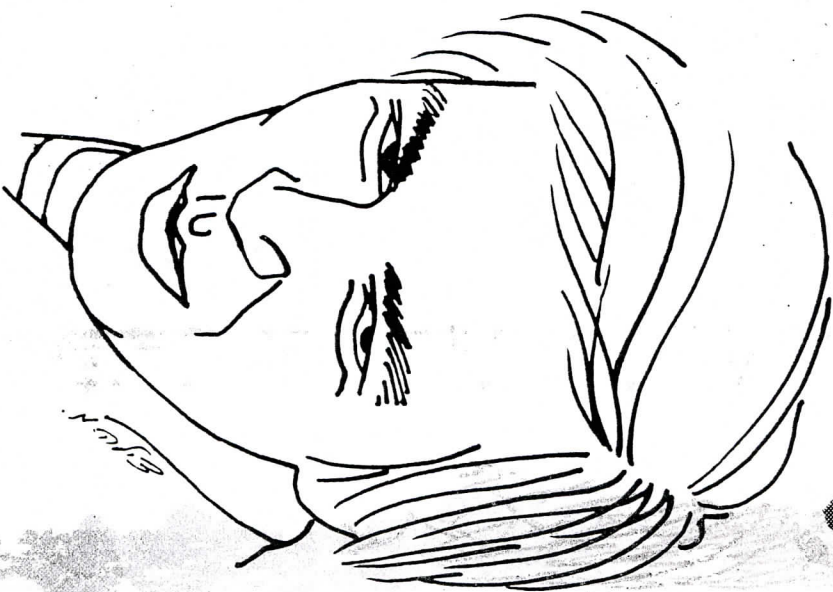
ערן גורל
חמור את השמים
טוס לאן שבא לך
רק אל תשכח
יש גשר פשמים
גור לך

עכשיו נשארונו לבדנו פשוט
אבל אהמנו פיתח
תפקי אותי חזק תגדיר לי פו
אל תרואני פיתח פיתח קוונדו.

ערן גורל
חמור את השמים
טוס לאן שבא לך
רק אל תשכח
יש גשר פשמים
גור לך

אני יורע שפכה זה פשכע
וגם אני עזבתי קו
אבל עכשיו פשכא הרגע
או מתחיל קצת פערז
מתחיל קצת פערז.

ערן גורל
חמור את השמים
טוס לאן שבא לך
רק אל תשכח
יש גשר פשמים
גור לך.

חשיר: אלי נצר
הלח: יעקב שגיא

עין חדר

הגדוד לצא לצעד פֿשכיל עד סוף מדפֿר.

חיל צעיר פה נעצב.

השמש עז, ראשו פֿכר, לפו פה מר,

רחק מאד, רחם מאמהזקין.

אכל פֿזה השכיל הרהם חתופח,

הרהם הפלגה אותו פֿאח.

עוד נשוב מחר אל פֿרהי הפֿר,

שוב בלג אוהבקים פֿשדות.

עוד זהיו מחר פֿיר שכיכלי עפר

פל קמרינו אגדות.

הגדוד המשיר לצעד פֿשכיל עד ים החבול,

חיל צעיר פה נעצב.

הדרה רב, לפאות פֿשיר אינו זכול,

פֿיתו רחוק. על מה לפו ישמח?

אכל פֿזה השכיל חוקקות שתי נעליו

והו שרות את שיר פֿל שעליו.

עוד נשוב מחר...

הגדוד הוסיף לצעד פֿשכיל אל יום הקרב.

חיל צעיר פה נעצב.

פֿנתיב הקרב רעים פֿדס, אויבים עס רב,

וכה הרפה מיתות פֿמארב,

אכל פֿזה השכיל השמש עוד תזרח,

השמש הפלגה אותו פֿאח.

עיד נשוב מחר...

חשיר: אהוד מנור
הלח: נורית הירש

ללכת

להולד פל פֿקר מחודש.

עס פל מלות פֿרירה למות מעט.

ולחביא אל העולס עוד פֿר זבת

פארץ של חלב, מרור ודבש.

עבר אחרון

ללכת שכי אחריו,

לנשם את השמש הצורב.

לחלס אוהב אל מול שער,

לכאב אוהב ושוב לחמאה.

לשאת חלום מבטן, מדורות,

לשאל פֿאכריה בחמה.

לחיות על פני ובחוכי האדמה

הנרצאה והלפה הזאת.

ללכת שכי אחריו...

עס ערב חר קולנו יעלה,

מפיק יום אלינו הוא זכוא,

ופדיונונו יראה עד פוא ערפו.

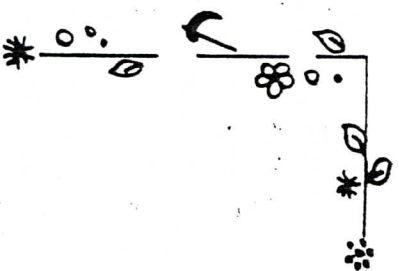
מתי ספת שלומה אלינו תגלה?

ללכת שכי אחריו...

[illegible][illegible]

הכלכלה

Jul - N.Y. 25
N.Y. 25: 1863, 25

[illegible][illegible]

שהשט תעבור עלי

טור כב, ג' ה'ר"ש

ישנם ימים שלא מרגיש
בם לא אמצא לי נחמה
ומוכרחת אני לנגוש
בשבעים, באדמה.
לפסוע באותה הדרך
במור פריחת הכרכורים
וליהיו כל כך אחרת
ולפרוח שרב הגשמים.

רק תפילה אשא
הו אל, אל,
שהשטח תעבור עלי
וחרואה לי שוב את חשכולי
הו אל, אל,
רק תפילה אשא עלי
שהשטח תעבור עלי
וחקם אותי אל המטע.

ואם אשוב אל זאת הארץ,
ואם אפסע שוב בדרכים
האם כמדם יכידוני
והאנשים והפרחים

רק תפילה אשא...

יפילה עלי כל הירוקי,
ואם אמצא את כל הירוקי,
השטח עלי השטח
השטח עלי השטח.

רק תפילה אשא...

פזמון:

פזמון:

פזמון:

שכשנבוא

גורסה עברית: עלי מנחם

הזמן את השנים יניס
וקצת בינה בלב מכניס
אבל ישנם דברים שהוא עוד לא גילה לי
האם יפרח לי עוד שושן
האם נעור בי ניצוץ נשן
האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי

ואיד נדע אם יש תקווה
שכשנבוא, שכשנבוא נמצא תשובה
לאן נמשכת המסילה
לאן הולכת התפילה
ומי ישיב לשאלה ומי ישמע לי
ומי יפתח לי לבבו
ואם אלך לאן אבוא
האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי

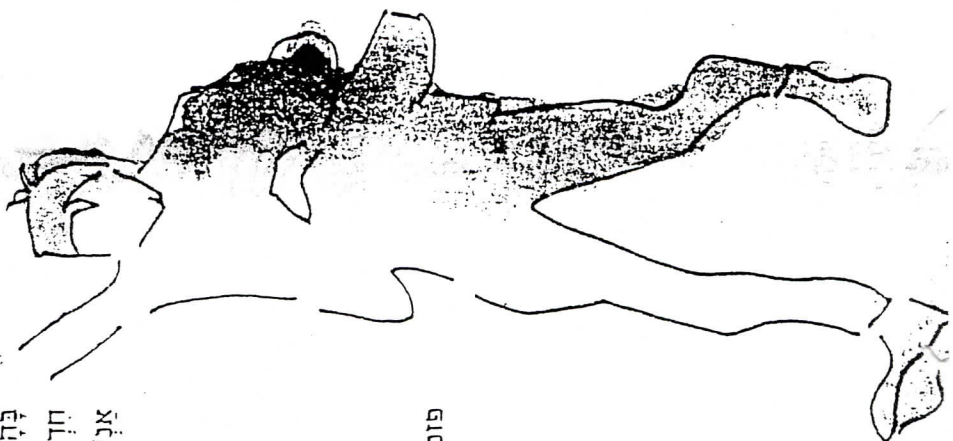
ואיד נדע...

זה רק אני וזו רק את
וזה הרבה וזה כה מעט
ואיד נדע כי לא לריק עברו חיינו
האם עמלנו לו לשווא
האם ביתנו לא יחרב
האם תחייה האהבה גם אחרינו.

גאוג:

אָפֿטֿען אַרײַן
רײַטן אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם

אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם

גאוג:

אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם

אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם

אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם

אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם

אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם
אײַנעם אײַנעם